

- externě organizovaného celoplošného testování žáků 9. tříd základní školy respektive maturitní zkoušky,
- národních tematických zpráv slovenské školní inspekce,
- hodnocení klíčových statistických indikátorů ve vzdělávání se zájmem o vývoj indikátorů nových (viz MŠVVS SR 2013).

V případě slovenského vzdělávacího systému lze v současné době pozorovat spíše omezené využití nástrojů hodnocení kvality vzdělávání a ekonomické efektivity. Takto například MŠVVS SR (2013) hovoří o velmi omezené vazbě platového ohodnocení učitele na dosahované výsledky. Hajdúková et al. (2012) zmiňují absenci finančních mechanismů, které by odměňovaly excelentní výsledky velmi dobrých škol respektive chybějící dohled nad školami dosahujícími velmi slabých výsledků. Zároveň však lze pozorovat stále silnější úvahy Slovenska o zavádění nástrojů úzce souvisejících s vnímáním kvality ve vzdělávání ve smyslu ekonomické efektivity charakteristické zlepšováním dosahovaných výsledků (srovnej s Hajdúková et al. 2012, MŠVVS SR 2013). K takovým nástrojům může patřit:

- propojení dosahovaných vzdělávacích výsledků s finančním ohodnocením školy a učitele, a to ve vazbě jednak na externí hodnocení kvality a jednak na uplatnění na trhu práce (viz Vláda SR 2012) s důrazem na finanční bonus pro excelentní školy a na zvýšení dohled nad zaostávajícími školami (viz MŠVVS SR 2013, Hajdúková et al. 2012),
- měření přidané hodnoty školy ve vzdělávání srovnáním výsledků žáků v národním testování 5. a 9. tříd (viz MŠVVS SR 2013, Hajdúková et al. 2012),
- nahrazení slovenské školní inspekce místními zřizovateli škol v rámci hodnocení kvality ve vzdělávání (viz MŠVVS SR 2013),
- optimalizace sítě škol (viz MŠVVS SR 2013).

Obecně tak je hodnocení efektivity slovenského vzdělávacího systému založeno na výsledkově orientovaném přístupu.

1.2.12 Slovinsko

V případě Slovinska je systém sledování a hodnocení kvality ve vzdělávání utvářen v návaznosti na reformní procesy iniciované ve 2. polovině 90. let 20. století. UNESCO (2011) shrnuje následující problémy slovinského vzdělávacího systému té doby:

- nízký stupeň autonomie a odpovědnosti na úrovni školy i učitelů,
- přehlcení obsahu vzdělávacího kurikula, roztržitost znalostí v předmětech, omezená metodická rozmanitost,
- nízká kvalita vzdělávacích výstupů.

V návaznosti na výše uvedené poznatky se hlavní opatření reformy slovinského vzdělávacího systému základních a středních škol zaměřily na zavedení nového flexibilního rámce národního kurikula, které rovněž představuje základní výchozí bod hodnocení kvality ve vzdělávání. Slovinské národní kurikulum definuje základní obsah povinných předmětů, přičemž školám ponechává autonomní výběr vyučovacích metod, tj. způsobu praktické implementace kurikula ve třídě. Vedle toho jsou v rámci kurikula definovány cíle vzdělávání a očekávané standardy znalostí (viz MŠŠRS 2008, UNESCO 2011, Grmek 2010, Brejc et al. 2011). Poznamenejme, že kurikulum je postaveno tak, aby naplňovalo cíle reformy slovinského vzdělávacího systému, tj. posilovat autonomii škol a modernizovat vzdělávací obsah. I z tohoto důvodu je slovinské národní kurikulum založeno kompetenčně a umožňuje modulární propojování předmětů.